

На хора-та бѣ допустено намѣсто рогатъ и нерогатъ добитѣкъ и домашни птици да заплащатъ, кой-то ще, съ пары. Не знаѣхъ, да ли искахъ въ тоя данѣкъ и жито. Съмнявамъ ся. Лѣтописци-ти не спомянуватъ туй, и по това ся разумѣва, чи прѣдшественници-ти на Исаака Ангела вече сѣ были ударили десятѣкъ и на жито-то.

Ала само измышляваніе-то не можеше да напълни на царя кесіѣ-тѣ. Трѣбаше и да ся извърши то. Тукъ ся прѣдставлявахъ голѣмы мѣчнотіи и незгоди, които трѣбаше или да ся понесѣтъ, или да ся избѣгнѣтъ. Трѣбаше да ся помисли, до колко ще бѣде народъ-тѣ търпѣливъ, кой-то съ кървавъ потъ е достигнѣлъ до оня малко домашенъ добитѣкъ; па туй бѣ и най-голѣма-та бѣда за правителство-то. Отъ туй можеше да ся породи тукъ тамъ и буна. Възможно бѣ да ся угушатъ тѣя буны, ала не бѣ работа да ся поддигатъ. Инди отдалѣчь трѣбаше да ся приготви народъ-тѣ, като първо ся поуѣгчи. Оттова е трѣбвало да ся обноси тѣй политично съ Ясеня, да му ся не призиратъ на неговѣ-тѣ дързость и да му ся допусти да отнесе въ Търново главѣ-тѣ си здравѣ на свои-ти рамена. Друго-аче спорядъ лѣтописа не може да ся найде причина за отпущаніе на мира нашиа юнакъ, ако и да е вече истина, че го е мушнѣлъ Иванъ Севастократъ.

Сурсувуль николко ся неизмѣни камъ своя бѣдѣщы зеть. Той знаеше отъ опытъ, какво царска-та немилость може да ся обърне на добро, а въ длѣбочинѣ-тѣ на ума си мыслеше, че Ясень като изрази свое-то желаніе, заблудилъ е само отъ своѣ-тѣ простосърдечность, зашто-то инакъ друга причина и нѣмаше, за що още да ся желае.

При това Ясень, както що опытваше царя, сѣще тѣй искаше да опытва и Маринный бащѣ. Слѣдъ нѣколко дни по завръщане-то имъ изъ Сипсаль, дѣто накѣсо да ка-